

Laureat Mario s tubom F: Te moje gušte niko mi ne može uzeti

GLAZBA U KRVI

Kad netko dobije osobnu nagradu Grada za razvoj kulturno-umjetničkoga amaterizma i cjeloživotnu aktivnost u orkestru, u konkretnom slučaju više od četiri desetljeća, i to u Hrvatskome glazbenom društvu "Zrinski" Donja Kaštela, očekujete da je riječ o osobi treće životne dobi. No, 48-godišnji Mario Bartulin iz Kaštel Novog daleko je od mirovine, pogotovo glazbene.

– Počeo sam sa sedam godin, uz sestru. Bila je neka proslava i ona me povela sa sobom, a onda su se za svaku feštu pekli janjci. Svidilo mi se druženje uz spizu i onda sam, malo-pomalo, tija i svirat. Bija sam uporan, i kad sam počeja, bilo mi je fantastično, pogotovo kad sam stupija u veliki orkestar. Prve godine bilo me je straj, nisam smio pu'nit od straja da ne bi falija notu i mora sam se dokazivat.

Bože sačuvaj doć sa šporkin instrumentom, to bi bila velika sramota – objašnjava Mario. A instrument koji svira, i koji i danas blista, jest tuba F. Tuba ga je, kaže, dopala jer je glazbenom društvu, objasnio mu je tadašnji voditelj, poznati Ante Vuletin zvani Grinteša – trebao bas. Glazba je Mariju, kazuje nam, rasonoda, tradicija, ljubav, održanje.

– To mi je taki gušt da mi te dvi ure tjedno ne more niko uzet – kaže Mario, inače po struci KV monter strojeva i uređaja, KV vatrogasac, onedavno nezaposlen jer je dobio otkaz u "Kaštelanskoj rivijeri", a u slobodno vrijeme i ribari. Članovi obitelji, supruga Dragana i sinovi Slaven i Toni, podržavaju ga i imaju razumijevanja za njegovu ljubav prema

glazbi, a mlađi sin Toni, inače zagrebački student, krenuo je očevim stopama, tako da se i on bavi glazbom – svira trubu. Međutim, za razliku od Marija, koji nema glazbeno obrazovanje, Toni je u Splitu završio nižu glazbenu školu.

Premda njegova obitelj s troje članova na burzi rada (bez posla su i supruga i stariji sin) dijeli sudbinu tisuća hrvatskih građana, Mario nije sklon samosažaljenju i veći dio razgovora tema nam je glazba i djelovanje “Zrinskog” te, naravno, nedavna nagrada. Mario je već prije, u povodu 150. obljetnice, dobio priznanje od Glazbenog društva, potom diplomu od Hrvatskog sabora kulture, ali mu je Nagrada Grada najznačajnija jer je dobivena na prijedlog ljudi iz društva, na čemu im zahvaljuje, kao i kaštelanskim gradskim vijećnicima koji su prijedlog prihvatili.

Ove godine, u srpnju, “Zrinski” će proslaviti 160 godina djelovanja, sve na amaterskim osnovama, Grad pomaže koliko može, veli Mario, a očekuju i pomoć za obnovu instrumenata. Od 45 aktivnih članova, većina su mladi kojima su instrumente kupili roditelji.

Društvo ima veliki interes za nova učlanjenja, ali bez instrumenata to je problem. Kao što je problem održati i školu mladih, koja je do sada bila besplatna, ali je u prekidu zbog nedostatka instrumenata. Radi opstanka morat će se uvesti barem članarina od 70 kuna. Zato je društvu, uz donacije nekoliko privatnih tvrtki, potrebna i veća pomoć iz gradske blagajne.

‘Srdela’ i bratovština

Uz glazbu, Mario nađe vremena i za aktivnosti u PŠK “Srdela” iz Kaštel Starog i u bratovštini “Sv. Juraj” od Raduna. Članovi bratovštine besplatnim radom pomažu u održavanju

starih znamenitosti, poput crkvice sv. Jurja u Radunu i njezina okoliša.

Izvor: [Slobodna Dalmacija](#), 18.05.2012.

